

34

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 stycznia 1947 r.

o opłacie za doręczenie w sprawach cywilnych.

Na podstawie art. 40 przepisów o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 70, poz. 382) zarządzam, co następuje:

§ 1. Opłata stosunkowa za doręczenie wynosi piątą część sumy, którą według przepisów o kosztach sądowych w sprawach cywilnych należy uiścić tytułem wpisu stosunkowego lub stałego.

§ 2. Suma opłaty stosunkowej za doręczenie lub wszystkich opłat stosunkowych za doręczenie w razie zgłoszenia równocześnie w jednym piśmie lub w jednym oświadczeniu kilku wniosków, podlegających tej opłacie, nie może wynosić mniej niż 50 zł i więcej niż 1.000 zł.

§ 3. Przy spółuczestnictwie w sporze, przewidzianym w art. 69 pkt 2 kodeksu postępowania cywilnego, opłatę stosunkową za doręczenie oblicza się dla każdego spółuczestnika osobno, biorąc za podstawę sumę wpisu, którą należałoby uiścić ze względu na roszczenie dotyczące danego spółuczestnika. Opłata ta nie może wynosić w stosunku do każdego ze spółuczestników mniej niż 50 zł i więcej niż 1.000 zł.

§ 4. Jeżeli obowiązujące przepisy zwalniają poszczególne sprawy lub czynności, bądź tylko od wpisu, bądź też od opłat sądowych

w ogóle, z wyłączeniem jednak opłaty za doręczenie, wówczas opłatę stosunkową za doręczenie oblicza się według sumy, którą należałoby uiścić tytułem wpisu, gdyby nie zachodził przypadek uwolnienia.

§ 5. Jeżeli wpis stosunkowy nie został jeszcze oznaczony, opłatę stosunkową za doręczenie oblicza się tymczasowo według tymczasowo oznaczonego wpisu. Sumę opłaty za doręczenie określi w tym przypadku sąd z urzędu przy wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie odpowiednio do wysokości oznaczonego ostatecznie wpisu stosunkowego.

Tymczasowo pobrana opłata za doręczenie ulega zaliczeniu na poczet opłaty za doręczenie oznaczonej przez sąd.

§ 6. Opłatę stosunkową za doręczenie pobiera się we wszystkich sprawach, podlegających opłacie wpisu stosunkowego lub stałego, z wyjątkami zawartymi w §§ 7 — 9.

§ 7. Opłata stała za doręczenie wynosi:

- 1) od skargi kasacyjnej i od zażalenia na postanowienia przedstanowcze, jak również na postanowienia kończące postępowanie przez odrzucenie pozwu lub innego wniosku rozpoczynającego postępowanie sądowe albo przez umorzenie postępowania 50 zł
- 2) od skargi na czynności komornika lub notariusza 25 zł.

§ 8. W sprawach cywilnych, w których opłaty sądowe są przewidziane w przepisach szczególnych, pobiera się opłatę za doręczenie według przepisów §§ 1 — 7, jeżeli w sprawach tych przewidziane jest pobieranie wpisu.

W sprawach, w których pobieranie wpisu nie jest przewidziane, pobiera się opłatę stałą za doręczenie w wysokości 15 zł od każdego doręczenia.

Przepisu ustępu poprzedzającego nie stosuje się do opłaty za doręczenie od zażalenia i skargi kasacyjnej, od których pobiera się tę opłatę według przepisów §§ 1 — 7.

§ 9. Opłaty za doręczenie nie pobiera się od wniosku o wydanie zarządzenia tymczasowego zgłoszonego w piśmie wszczynającym postępowanie w sprawie lub w toku postępowania oraz od ugody zawartej bez uprzedniego wytoczenia sprawy lub od tej części wartości przedmiotu ugody zawartej w toku postępowania, która przewyższa wartość przedmiotu sprawy.

§ 10. Opłatę za doręczenie, przewidzianą w §§ 6, 7 i 8 ust. 1 i 3, uiszcza osoba obowiązana do uiszczenia wpisu. Jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, do uiszczenia wymiaru i zwrotu opłaty za doręczenie oraz skutków jej nieuiszczenia stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wpisu z wyjątkiem art. 30, 31, 32 i 56 przepisów o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W sprawach, przewidzianych w art. 49 ust. 2 i 3 tych przepisów, powód, uiszczając drugą połowę wpisu, winien jednocześnie uzupełnić opłatę za doręczenie w ten sposób, aby suma opłat za doręczenie odpowiadała opłacie, obliczonej według całego wpisu.

W przypadku, przewidzianym w art. 30 przepisów o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, strona obowiązana jest przy ponownym wniesieniu odrzuconego pisma uiścić

opłatę za doręczenie w wysokości, obliczonej według całego wpisu.

§ 11. Opłatę za doręczenie, przewidzianą w § 8 ust. 2, uiszcza osoba, która wniosła o podjęcie czynności powodującej doręczenie, w sprawach zaś, które prowadzi się z urzędu, — osoba, w której interesie postępowanie się toczy.

Doręczenie, które następuje tylko na wniosek, będzie zaniechane, jeżeli opłata za doręczenie nie została uiszczona bądź przy zgłoszeniu wniosku, bądź w terminie tygodniowym od dnia doręczenia osobie obowiązanej wezwania o uiszczenie opłaty.

Jeżeli w myśl przepisów obowiązujących doręczenie winno nastąpić z urzędu, doręczenia należy dokonać, choćby opłata nie została uiszczona, a zarazem zarządzić ściąganie opłaty od osoby obowiązanej do jej uiszczenia.

§ 12. Opłatę, przewidzianą w § 8 ust. 2, pobiera sąd, w którym sprawa się toczy, chociażby doręczenia miały być dokonane przez sąd wezwany. Jeżeli zajdzie potrzeba dalszych doręczeń w sądzie wezwanym, sąd ten pobiera opłaty za doręczenie od osoby obowiązanej do ich uiszczenia.

§ 13. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1934 r. o opłacie za doręczenie w sprawach cywilnych (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 972) wraz z późniejszymi jego zmianami. Jednakże dotychczasowe przepisy o opłacie za doręczenie stosuje się nadal w sprawach, wszczętych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, aż do ukończenia postępowania w instancji, a w sprawach z zakresu postępowania niespornego — aż do ukończenia samodzielnej części postępowania w instancji.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski